I. MĂRII

NOTE LEXICOGRAFICE[*]

Colegului şi prietenului Sabin Vlad
la 80 de ani[**]

Precizare: Prezentele note lexicografice, dedicate cu o foarte mare bucurie şi recunoştinţă bunului nostru coleg şi prieten, fac parte dintr-un serial de astfel de texte lingvistice. D i r e c t, aceste note, în secţiunea a II-a, cea consacrată *observaţiilor*, se referă, c r i t i c (**şi nu** c r i t i c i s t), la MDA; i n d i r e c t însă, ele vizează, desigur, şi r e r e d a c t a r e a, pe sau în baza fişierului marelui nostru dicţionar academic, ca DLR (serie nouă), a DA-ului sau, riguros şi (foarte) adevărat, a DA ms, lucrare lexicografică academică integral redactată şi revizuită (din păcate chiar şi ideologic) prin efortul lexicografilor clujeni (în perioada 1942–1952) şi a celor bucureşteni (în perioada 1949–1952). Această versiune, finalizată în anul 1952, a DLR academic nu a fost, din motive e x t r a l i n g v i s t i c e (= politico-ideologice), publicată, fapt pentru care acest dicţionar, aflat în manuscris la Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan–Al. Rosetti" din Bucureşti, este cunoscut (şi citat), de către specialişti, prin sigla DA ms sau, mai rar, de către redactorii DLR (s e r i e n o u ă), prin sigla DA-bază, pentru că, în anul 1959, când DLR p u ş c a r i a n se reia, DA ms este folosit ca bază în redactarea (începând cu litera **M**) a DLR, s e r i e n o u ă, de către lexicografii bucureşteni, clujeni şi ieşeni ai celor trei institute de specialitate ale Academiei Române (=, pe atunci, Academia Republicii Populare Române). Să mai precizăm (şi aici) că, pentru partea din DLR (s e r i e v e c h e) = DA, parte elaborată şi publicată sub conducerea r e a l ă a lui Sextil Puşcariu, DA ms a c o n s t i t u i t şi a d e v ă r a t a b a z ă a r e s c r i e r i i, din păcate, **necritice** şi r e s t r i c t i v actualizate (= doar neologic) a respectivelor articole lexicografice în insolitul mic dicţionar academic (MDA).

Neavând, pentru moment, posibilitatea unei consultări (directe sau indirecte a) DA ms, regretăm profund faptul că, pentru articolele din MDA reproduse în prima parte (= **I**) a notelor noastre lexicografice, nu am putut să reproducem, integral, şi articolele corespunzătoare din DA ms, cele care, aceste articole şi nu cele din DA, au fost, cu adevărat, rescrise de redacţia MDA. Reproducerea, după

[*] Prima notă, cea intitulată: **afuzalí, fuzalíe**, a fost prezentată în 20 mai 2016, în cadrul manifestării ştiinţifice „Zilele academice clujene".

[**] Vârstă pe care a împlinit-o în 20 mai 2016. Îi urez şi acum, la publicarea acestui text, multă sănătate şi la încă mulţi, liniştiţi şi fericiţi ani!

DACOROMANIA, serie nouă, XXII, 2017, nr. 1, Cluj-Napoca, p. 37–50

BDD-A27294 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-10-31 17:00:51 UTC)

articolele din DA, şi a acestor articole din DA ms ar fi fost, cu siguranţă, foarte instructivă şi foarte lămuritoare din multe puncte de vedere.

1. AFUZALÍ, FUZALÍE

I. A r t i c o l e l e x i c o g r a f i c e:

1. În MDA 2001, p. 34, este lucrat următorul articol lexicografic:

„**afuzal**i *sm* [At: DEX[2] / Pl: *~i / E: tc **Afuz-Ali***] **1.** (Soi de) viţă-de-vie originar din Asia Mică, cu ciorchinii grei până la 2 kg şi boabe mari, de culoare galben-verzuie şi miez cărnos. **2.** Ciorchine de afuzali (**1**)".

Notă. Dintr-o (sau printr-o) evidentă eroare tipografică, paragrafarea sensului întâi, prin cifra arabă **1**, lipseşte în textul dicţionarului.

2. În MDA 2002, p. 490, este lucrat următorul articol lexicografic:

„**fuzal**i**e** *sf* [At: CV 1949, nr. 7/32 / Pl: ? / E: nct] (Reg) Soi de struguri nedefinit mai îndeaproape".

3. În DELR 2011, p. 39, este lucrat următorul articol lexicografic:

„**AFUZAL***I* s.m. «soi de viţă-de-vie originar din Asia Mică – Dattier (variété de raisin)» 1939. Tc. *afuzali* (= *hafizali*)".

II. O b s e r v a ţ i i :

1. Referitor la cele două articole lexicografice din MDA (vezi, *supra*, **I.** *1.* şi **I.** *2.*), să observăm, mai întâi, că ele, absentând (motivat) din DA, au fost elaborate, în mod cert pentru noi, de către redactori diferiţi, prin r e r e d a c t a r e a, în maniera conceptual-metodologică a acestui foarte ciudat şi p l i n d e g r e ş e l i mic dicţionar academic, a articolului lexicografic **afuzalí** din DEX 1996, pe de o parte, iar, pe de altă parte, prin r e r e d a c t a r e a articolului lexicografic **fuzalíe** din DA ms. Aşadar, prezenţa în cuprinsul MDA, ca articol lexicografic i n d e p e n d e n t, a formei (fonematice) r e g i o n a l e **fuzalíe**, se datorează redacţiei DA ms, care, cum am afirmat şi argumentat cu o altă ocazie (vez Mării 2014, p. 119 ş.u.), a realizat, sub toate aspectele, o actualizare a DA, iar, pe de altă parte, prezenţa şi a formei l i t e r a r e **afuzalí** aparţine, desigur, redacţiei MDA, dicţionar în care, cum am observat cu aceeaşi ocazie mai sus menţionată, s-a realizat, totuşi, n e c r i t i c, şi o actualizare a DA, actualizare înfăptuită exclusiv din perspectiva neologismelor şi a termenilor tehnico-ştiinţifici. Această actualizare restrictivă a fost înfăptuită, după cum am constatat, aproape numai prin mijlocirea DEX 1996, fapt pentru care acest dicţionar, explicativ şi etimologic, este citat în MDA, greşit însă în foarte multe cazuri, ca primă atestare a sute (dacă nu chiar mii) de cuvinte incluse în micul nostru dicţionar academic.

2. În al doilea rând, regionalismul **fuzalíe**, lucrat (greşit) ca articol lexicografic independent cu etimologia necunoscută, este etimologic, fonematic şi

BDD-A27294 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-10-31 17:00:51 UTC)

semantic = semasiologic, acelaşi cuvânt cu literarul **afuzalí**, fiind, de fapt, o variantă lexicală a f e r e z a t ă a acestuia, cum, încă din anul **1994**, a arătat Emil Suciu, eminent cercetător al vocabularului românesc de origine turcă, care însă, în anul 2006, nu cunoştea, din păcate, articolul lexicografic din MDA 2002, p. 490, din
moment ce îşi încheie astfel nota etimologică intitulată **afuzalí**:

> „Semnalăm, de asemenea, două atestări **inedite** [cu subl. n. – I. M.] ale cuvântului românesc: una în I. Simionescu, *Flora României*. Ed. a III-a [Bucureşti, 1969], p. 294 (ed. I a apărut în 1939), iar alta în CV I, 1949, nr. 7, p. 32. În această din urmă sursă, cuvântul, atestat din Oltenia ca denumire a unui soi de struguri, are forma cu aferează *fuzalíe* s.f., adoptată la sistemul morfologic al limbii române" (Suciu 2006, p. 17).

Inedite erau, desigur, ambele atestări, în anul 1994, când îşi publică, pentru prima dată, nota etimologică **afuzalí** în LR, nr. 1–2/21–22, precizând că, la acea dată, varianta **fuzalíe**, pe baza atestării din „CV I, 1949, nr. 7, p. 32", era lucrată ca articol lexicografic independent în DA ms. În anul 2006 însă, când îşi republică nota etimologică în volumul cu numărul 21 din „Etymologica", colecţie iniţiată şi coordonată de acad. Marius Sala, atestarea variantei olteneşti **fuzalíe** nu mai era, iarăşi desigur, inedită.

Având în vedere că lucrarea savantului Ion Simionescu figurează, prin sigla: SIMIONESCU, FL., în *Bibliografia* DLR şi (în mod firesc, şi) în cea a MDA, semnalarea de către E. Suciu a semnificantului literar **afuzalí** în această lucrare ştiinţifică (de popularizare) este foarte importantă în menţionarea „primei atestări a cuvântului-titlu" (vezi *infra*), secţiune care, din păcate, cum vom demonstra pe larg cu o altă ocazie, a f o s t t o t a l c o m p r o m i s ă în micul şi bizarul nostru dicţionar academic.

3. În al treilea rând, (ne) întrebăm, mirându-ne (căci nu poţi să nu te şi miri foarte tare), de ce oare redactorul articolului *afuzalí* din MDA 2001, p. 34 a indicat, ca primă atestare a formei-titlu (= lema), DEX^2 (= ediţia a II-a, apărută în 1996) şi nu DEX^1 (apărut în anul **1975**) sau, pentru că (trebuie precizat) DEX nu este, totuşi, primul dicţionar academic t i p ă r i t în care este lucrat termenul **afuzalí**, de ce nu este menţionat, ca primă atestare a acestui cuvânt, ortografic (greşit) **afuz-alí**, DER 1962, p. 49, adică întâiul volum din *Dicţionar enciclopedic român*, dicţionar care, prin sigla DER, figurează atât în bibliografia DLR (vezi DLR 1965–1968, p. XLVII), cât şi în cea a MDA (vezi MDA 2001, p. XLII)?!!! Precizând că **afuzalí**, ortografiat tot ca în DER 1962, este prezent, firesc, şi în MDE 1972, p. 17, adică în varianta într-un singur volum a academicului dicţionar enciclopedic român, variantă cuprinsă, şi ea, în bibliografia DLR (sub sigla MDE) şi în cea a MDA (sub sigla MDENC), vom încerca, pe scurt, să răspundem la cele două întrebări de mai sus: considerăm că nu au fost menţionate, ca primă atestare, nici DEX 1975, unde cuvântul românesc este ortografiat exact ca în DER şi MDE, nici DER 1962 şi nici MDE 1972, deoarece actualizarea masivă neologico-literară s-a

BDD-A27294 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-10-31 17:00:51 UTC)

realizat, cel puţin teoretic, dar absolut m e c a n i c, doar prin DEX^2 (=) 1996, cum am afirmat mai sus şi cum reiese, limpede, din bibliografia, intitulată *Sigle*, a MDA (vezi MDA 2001, p. XLII).

Utilizând atestarea semnalată de E. Suciu într-o viitoare ediţie (**foarte**) c r i t i c ă a MDA, va trebui menţionată, ca primă atestare a lemei **afuzalíe**, lucrarea SIMIONESCU, FL., dacă, evident, între timp, căci (nu-i aşa?) fişierul DLR este sau trebuie să fie (nu numai teoretic, ci şi practic) mereu deschis, nu va fi semnalată o atestare anterioară celei prezente în *Flora României* a lui Ion Simionescu.

4. În al patrulea rând, în ceea ce priveşte etimologia, trebuie precizat, mai întâi, că originea turcească a s.m. *afuzalí* (ortografiat, cum am arătat mai sus, şi *afuz-alí*), fără indicarea însă şi a etimonului, a fost menţionată, pentru prima dată, după a noastră documentare, în MDE 1972, p. 17. DEX 1975 (s.v. „**Afuz-Ali** subst.") indică şi etimonul: „n. pr. tc. **Afuz-Ali**", etimologie preluată întocmai de Breban 1987, p. 28 (s.v. **afuzalí** s.m.), precum şi de redacţia DEX 1996 (s.v. **afuzalí** s.m.), de unde, desigur, această etimologie, total greşită (vezi *infra*), a fost preluată de redacţia MDA (vezi, *supra*, **I.** *2.*).

După această precizare, vom arăta că, încă din anul 1987, Emil Suciu respinge, pe bună dreptate, această etimologie (vezi Suciu 1987, p. 142, dar, mai ales, Suciu 1994, p. 21–22, Suciu 2006, p. 16–17, Suciu 2010, p. 34), propunând, în schimb, drept etimon al rom. lit. **afuzalí**, „substantivul comun tc. dial. *afuzali* (lit. *hafizali*, înv. *hafuzali* «idem»; vezi TS, DS), rezultat prin condensare lexico-semantică din sintagma determinativă *(H)afuz Ali üzümü* (*üzüm* «strugure; viţă-de-vie», *(H)afuz Ali* – nume de persoană). Rom. *afuzali* a fost preluat, aşadar, gata format în turcă, cu sensul identic cu cel din română, şi nu prin condensare în cursul împrumutării sale, aşa cum crede Vl. Drimba în SCL XLIII, 1992, 6, p. 560" (Suciu 2006, p. 17). Am citat, pentru etimologia propusă de bravul nostru cercetător al influenţei limbii turce asupra limbii române, lucrarea siglată Suciu 2006 şi nu lucrarea Suciu 2010, p. 34, deoarece considerăm că formula adoptată, în volumul al II-lea (: *Dicţionarul cuvintelor româneşti de origine turcă*) al monumentalei sale sinteze, în menţionarea originii turceşti a rom. lit. **afuzalí**: „Din tc. (înv. şi dial.) **(h)afuzali** (lit. mod. *hafizali*) «idem»" este greşită, raportându-ne la cele afirmate în textele sale etimologice anterioare; rom. *afuzalí* nu poate proveni, cum rezultă din formula grafică adoptată, şi din „tc. înv. **hafuzali**", din moment ce afereza lui *h-* (fenomen fonetic accidental „cunoscut în multe dialecte turceşti, inclusiv din Dobrogea", cum se precizează în Drimba 2001, p. 32) a formei osmanlii *hafuzali* s-a petrecut pe terenul limbii turce (chiar la nivelul sintagmei determinative precitate) şi nu pe terenul limbii române, în procesul efectuării împrumutului. Aşadar, formula: „din tc. (înv. şi dial.) **(h)afuzali**", adoptată de E. Suciu în al său excelent dicţionar poate fi corectă numai şi numai dacă s-ar admite că rom. lit. **afuzali** ar proveni din tc. înv. **hafuzali** sau tc. dial. **afuzali**, ceea ce, până la redactarea şi publicarea dicţionarului său, nu ştim să fi susţinut vreodată.

BDD-A27294 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-10-31 17:00:51 UTC)

În ceea ce priveşte poziția exprimată de Vl. Drimba în legătură cu etimologia rom. lit. *afuzalí*, trebuie precizat că el nu a respins etimonul propus de E. Suciu (: tc. dial. **afuzali**), ci dânsul, adoptând o atitudine împăciuitoare, nu a făcut decât să apere, pe nedrept considerăm şi noi, etimonul (: tc. n. pr. **Afuz-Ali**) propus de DEX 1975, 1996: „Cu toate acestea, în ciuda aparențelor, etimologia criticată de E. Suciu nu este fundamental greşită, ci mai degrabă incompletă. Mai mult decât atât, cele două etimoane sunt, cel puțin formal, identice, fiind constituite din termeni compuşi din aceleaşi elemente: *-ali* reprezintă numele *Ali*, iar *afuz* – ortografiat, ca apoziție desemnând o calitate oficială sau socială pe lângă un nume propriu, *Afuz*, la fel ca, de exemplu, *Sultan Mehmet* sau *Mimar Sinan* «Arhitectul Sinan» (numele unui celebru arhitect turc din secolul al XVII-lea) – este o pronunțare dialectală [...] a formei osmanlii *hafuz*, corespunzând termenului turcesc modern *hafiz* «persoană care ştie (să recite) Coranul pe dinafară [...]. Ceea ce mai au în comun tc. *hafizali* şi rom. *afuzali* este faptul că ambii termeni au fost detaşați din sintagma determinativă *Hafiz* (respectiv *Afuz*) *Ali üzümü* «strugure [de soiul] Hafâz Ali» (la fel ca, de exemplu, soiurile de viță de vie şi de struguri *muscat Ottonel*" (Drimba 2001, p. 32).

Într-adevăr, etimonul: „tc. n. pr. **Afuz-Ali**", indicat de DEX 1975 şi DEX 1996, etimon preluat de MDA 2001, p. 34 (vezi, *supra*, **I.***1.*), este i n c o m p l e t, dar, în acelaşi timp, el este şi f u n d a m e n t a l g r e ş i t. Este incomplet, deoarece, dacă am admite această etimologie, atunci, desigur, indicarea c o m p l e t ă şi c o r e c t ă a etimonului nu este tc. n. pr. **Afuz-Ali** (ca în DEX 1975, 1996) sau tc. **Afuz-Ali** (ca în MDA 2001, p. 34), ci: tc. **Afuz Ali** [*üzümü*]. Acelaşi etimon este fundamental greşit, deoarece, dacă am susține această etimologie, atunci, desigur, ar trebui să admitem că şi rom. lit. *afuzalí* provine nu din apelativul tc. **afuzali**, ci, ca şi acesta, prin c o n d e s a r e a l e x i c o – s e m a n t i c ă şi apelativizarea în cursul împrumutării din turcă în română a sintagmei determinative: **Afuz Ali üzümü**.

> *Notă.* Pentru procedeul numit, inspirat, de E. Suciu c o n d e s a r e l e x i c o - s e m a n t i c ă, procedeu ilustrat prin foarte multe exemple, a se vedea Suciu 1983, p. 336–340, Drimba 1990, p. 305–310, Drimba 2001, p. 113–122, Suciu 2006, p. 129–178, precum şi Coteanu 1966, p. 482–484, care vorbeşte, cu exemple din DLR (serie nouă), de „obişnuita înglobare a determinatului în determinativul" unei sintagme sau al unui compus. De asemenea, recomandăm, pentru denumirea de c a t a c r e z ă a acestui procedeu etimologic folosit foarte des de vorbitorii diferitelor limbi, şi Iordan 1962, p. 296–297, care, pentru acest principiu al catacrezei, trimite la A. Darmesteter.

5. În al cincilea rând, să observăm că etimonul propus de E. Suciu a fost preluat, t a c i t, de către redacția DELR 2011 (vezi, *supra*, **I.***3.*), care, în conformitate cu norma redacțională *10.2.2.*: „Dacă etimonul extern reprezintă o formă dialectală în limba de origine, se indică şi forma literară, între paranteze rotunde, după semnul (=)", menționează şi tc. lit. mod. *hafizali*. Nu am înțeles de ce etimologia propusă de E. Suciu este menționată ca fiind a nimănui, din moment ce, pe de o parte, lucrarea abreviată de noi Suciu 2006 figurează în lista de *Abrevieri*

BDD-A27294 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-10-31 17:00:51 UTC)

bibliografice (p. XLII) sub sigla Suciu, CRT, iar, pe de altă parte, norma lexicografică *10.1.3.1.* precizează, clar, că: „Dacă etimologia acceptată [de către redacţia DELR, evident, precizăm noi – I. M.] a fost discutată pentru prima dată într-o altă lucrare decât dicţionarele de referinţă, se dau indicaţiile etimologice şi bibliografice complete, apoi se precizează dicţionarele care au preluat sau, după semnul //, care au respins această etimologie” (vezi DELR 2011, p. XXIII)? De asemenea, n-am înţeles nici de ce etimologia propusă de redacţia DEX (=, în abrevierea utilizată de noi, DEX 1975) şi păstrată în DEX 1996 (şi nu 1998, cum, greşit, se indică în DELR 2011, p. XXXVIII, în explicarea dată siglei DEX^2) nu este, în conformitate cu normele lexicografice, menţionată, pe de o parte, iar, pe de altă parte, de ce forma oltenească *fuzalíe* nu este lucrată ca variantă lexicală. Sperând că această veritabilă variantă lexicală nu va fi lucrată şi în DELR ca articol lexicografic independent (cum este ea lucrată în MDA 2002, p. 490), propunem, acum, pe baza informaţiilor lingvistice deţinute (cu excepţia celei referitoare la varianta *afuzalíe*, atestată, până acum, doar în Suciu 2010, p. 34) şi de către redactorul articolului etimologic **afuzali** din DELR 2011, p. 39, următoarea redactare nelacunară:

> **AFUZAL** *I* s.m. „soi de viţă-de-vie originar din Asia Mică – Dattier (*variété de raisin*)” 1939, var. *afuzalie, fuzalie* [sau, comprimând, *(a)fuzalie*].
> Tc. *afuzali* (= *hafizali*) Suciu, CRT 17//tc. **Afuz-Ali** DEX.

6. În al şaselea rând, ca o concluzie la cele discutate sub **II.** *1–5*, vom arăta că, în reredactarea DA (=, repetăm, pentru rigoare şi, mai ales, adevăr, a DA ms) ca DLR (s e r i e n o u ă), articolul lexicografic independent **fuzalíe** (inexistent, de fapt, în DA 1934) va deveni doar un simplu articol lexicografic de trimitere: **FUZALÍE** s.f. v. **afuzali**, pentru că semnificantul oltenesc va fi lucrat ca variantă lexicală a „cuvântului-titlu” (= lema) **afuzalí**. Pe baza informaţiei lingvistice oferite de Suciu 2010, p. 34 trebuie menţionată, tot ca variantă lexicală a lui **afuzalí**, şi forma „**afuzalíe** (s.f., care pare a fi forma actuală curentă) sec. XX, p. 2–înc. sec. XXI DOC (diverse site-uri de anunţuri comerciale, relevate prin căutarea cuvântului *fuzalie* pe Google)”. Din documentarea efectuată de Emil Suciu pe internet rezultă, aşadar, că, astăzi, forma **afuzalíe** concurează foarte serios întru cucerirea poziţiei de lemă actuala formă literară **afuzalí**, formă puternic susţinută nu atât de frumoasa poezie pentru copii intitulată *La Paris* a poetei Ana Blandiana, cât, mai ales, credem noi, de foarte frumosul cântec cuprinzând versurile poeziei precitate, cântec interpretat de actorul craiovean Tudor Gheorghe, acest admirabil şi foarte admirat rapsod al vremurilor moderne şi postmoderne. Nepotul nostru Luca-Marian-Tudor, în vârstă de 8 ani, şi a lui mamă, Cristina-Anamaria, în drumul lor matinal, parcurs, zilnic, în perioada desfăşurării anului şcolar, cu Dacia 1300, de la Stolna la Cluj şi înapoi, ascultă, foarte des, CD-ul *Diligenţa cu păpuşi* cuprinzând (sub poziţia 26) şi cântecul *La Paris*, melodie pe care amândoi o fredonează cu nespusă bucurie. Cântecul începe cu următoarele versuri pe care mi

BDD-A27294 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-10-31 17:00:51 UTC)

le-a recitat chiar Luca: *La Paris, în colţ de străzi,/ Cireşele cresc direct în lăzi,/ Strugurii afuzalii cresc de-a dreptul în cutii*.

III. *Post-scriptum!* La sfârşitul prezentării acestei note lexicografice, cei prezenţi l-au ascultat pe trubadur interpretând cântecul *La Paris*, ceea ce poţi face şi dumneata, cititor al textului de mai sus.

2. FÍRTĂ = HÍRTĂ

I. A r t i c o l e l e x i c o g r a f i c e :

1.1. În DA 1934/130, este lucrat următorul articol lexicografic i n d e p e n d e n t :

> „**FÍRTĂ** s.f. Quart de ‘pogon’. – (Mold.) Un sfert dintr-un pogon (adecă douăsprezece prăjini). CLIMESCU, A. 213; c i o s v â r t ă. *O fîrtă*, adecă o a patra parte din pogon (socotindu-să pogonul patruzeci şi opt prăjini fălceşti. (a. 1766) URICARIUL, II, 224 [...] *Sus pomenita hirtă de loc*. ALECSANDRI, T. 1358. [Dial: **hirtă**.] – După germ. **Viertel** «sfert»”.

1.2. Tot în DA 1934, dar la pagina 393, este lucrat următorul articol lexicografic de trimitere:\

> „**HÍRTĂ** s.f. v. **firtă**”.

2. În MDA 2002/424, este lucrat următorul articol lexicografic i n d e p e n d e n t :

> „**firtă** *sf* [At: (a. 1766) URICARIUL II, 224 / V: (reg) **hi~** / Pl: *~te* / E: ger **Viertel** «sfert»] (Înv; Mol) **1** Unitate de măsură pentru suprafeţe de teren agricol, egală cu a patra parte dintr-un pogon. **2** Bucată de teren agricol măsurând o firtă (**1**)”.

3. Şi tot în MDA 2002, dar la pagina 647, este lucrat şi acest ciudat (vezi, *infra*, **II.**) articol lexicografic (tot) i n d e p e n d e n t :

> „**hirtă** *sf* [At: DEX / V: **fir~** / Pl: **~te** / E: ger **Viertel**] (Reg) Unitate de măsură pentru suprafeţe, egală cu un sfert de pogon”.

II. O b s e r v a ţ i i :

1. Am considerat, mai sus, redactarea de către redacţia MDA şi a articolului lexicografic **hírtă** ca fiind ciudată (sau de neînţeles), deoarece formele *fîrtă* (= o formă cu „fonetism” l i t e r a r) şi *hirtă* (= o formă cu „fonetism” d i a l e c t a l, cum, corect, este ea considerată de DA 1934/130) sunt (cum rezultă, limpede, din simpla comparare a celor două articole lexicografice reproduse de noi, mai sus, sub **I.***2.* şi **I.***3.*) i d e n t i c e din punct de vedere etimologic şi semasiologic. Singura deosebire existentă între *fîrtă* şi *hírtă* (formă prezentă în citatul din V. Alecsandri reprodus de DA: vezi, *supra*, **I.***1.1.*) constă doar în faptul că, repetăm, **firtă** = o f o r m ă (fonematică) **literară**, iar **hirtă** = o f o r m ă

BDD-A27294 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-10-31 17:00:51 UTC)

(fonematică) **dialectală**. Ştiut este, în DLR, s e r i e n o u ă, formele fonematice dialectale nu au, t e o r e t i c, statut de v a r i a n t ă l e x i c a l ă, spre deosebire de DA, dicţionar academic în care, tot t e o r e t i c, are un asemenea statut. În DA = (de fapt) DLR, serie veche, formele fonematice d i a l e c t a l e r e g u l a t e sau l e g i c e, l i t e r a l e (cum este cea prezentă în citatul din V. Alecsandri) sau l i t e r a l i z a t e reţinute ca variante lexicale sunt, de regulă, lucrate şi ca articole lexicografice d e t r i m i t e r e (v., *supra*, **I.***1.2.*), iar în DLR, s e r i e n o u ă, nu sunt reţinute ca variante lexicale, fapt pentru care, teoretic, sunt întotdeauna literarizate (vezi, pe larg, pentru distincţia l i t e r a l i z a t / l i t e r a r i z a t, Mării 2004/70–75).

2. Ţinând cont de cele observate mai sus, sub **II.***1.*, rezultă următoarele:

a. Redactorul articolelor din MDA 2002/424 şi MDA 2002/647 a rescris, n e c r i t i c (=, adică, m e c a n i c), nu articolele lexicografice din DA 1934/130 şi DA 1934/393, ci, în mod cert (pentru noi), articolele lexicografice din DA ms.

b. În reredactarea, actualizată şi critică, a DA (s.v.) ca DLR, s.n., redacţia clujeană a dicţionarului nostru academic nu va mai reţine forma *hirtă* ca variantă lexicală şi, desigur, în consecinţă, nu va redacta, ca în DA 1934, p. 393, şi un articol lexicografic de trimitere.

3. GORDÚNĂ = GURDÚNĂ

I. A r t i c o l e l e x i c o g r a f i c e :

1. În DA 1934, p. 329, este lucrat următorul articol lexicografic:

„**GURDÚNĂ** s.f. *Contrebasse*. – (Transilv.) Contrabas, scroafă, (Munt.) organ [...] – Din ung. **gordon** «idem»”.

2.1. În MDA 2002, p. 560, este lucrat următorul articol lexicografic i n d e p e n d e n t :

„**gordună**[2] sf [At: BUL. FIL. IV 59 / V: **~donă, gur~** / Pl: *~ne* / E: nct] (Reg) Contrabas”.

2.2. În MDA 2002, p. 588, este lucrat şi următorul articol lexicografic i n d e p e n d e n t :

„**gurdună**[1] sf [At: FRÂNCU–CANDREA, M. 52 / V: **gor~** / Pl: *~ne* / E: mg **gordon**] **1.** (Trs) Contrabas. **2** (Mun) Orgă”.

2.3. Şi, tot în MDA 2002, p. 560, sunt lucrate şi următoarele două articole lexicografice de trimitere:

a. „**gordonă** sf vz **gordună**[2]”.

b. „**gordună**[1] sf vz **gurdună**[1]”.

BDD-A27294 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-10-31 17:00:51 UTC)

II. O b s e r v a ţ i i :

1. Comparând articolul din DA 1934 cu cele două articole lexicografice din MDA 2002, rezultă, clar, că nu articolul din DA a fost rescris, în tehnica MDA, ci, mecanic, au fost reredactate articolele din DA ms.

2. Comparând, acum, cele două articole lexicografice independente din MDA 2002, rezultă, la fel de clar, că forma **gordună** (cu „etimologia necunoscută") este lucrată, o dată (la p. 560) ca formă-titlu (= aşa-zisa lemă), iar altă dată (la p. 588) ca variantă lexicală a formei-titlu **gurdună** (pentru care, vezi şi articolul lexicografic de trimitere reprodus de noi sub **I.***2.3.b.*), pe de o parte, iar, pe de altă parte, că forma **gurdună** (< magh. **gordon**) este lucrată, întâi (la p. 588), ca formă-titlu, iar apoi (la p. 560), ca variantă lexicală a formei-titlu **gordună**. Situaţia prezentată mai sus nu este, să recunoaştem, decât o aiureală lexicografică academică, nefiind însă, din păcate, singura.

3. În realitate, în cazul de faţă avem, e t i m o l o g i c şi s e m a s i o l o g i c, un singur cuvânt (< magh. **gordon**) p l u r i f o r m, cuvânt (= semnificant + semnificat) pentru care trebuia şi trebuie (în DLR, s.n.) reredactat un unic articol lexicografic independent şi mai multe articole lexicografice de trimitere, tot atâtea câte forme lexicale vor fi reţinute ca variante lexicale (pentru care, a se vedea obligatoriu, dar critic, şi Tamás 1966, p. 393–394, s.v. **gurdúnă**).

4. HĂRMIGÁR

I. A r t i c o l l e x i c o g r a f i c :

În MDA 2002, p. 612, este lucrat următorul articol lexicografic:

> „**hărmig**a**r** *sm* [At: MARIAN, GL. / V: **hor~** / Pl: *~i* / E: Cf. *armig*] (Reg) Păzitor de cai".

II. O b s e r v a ţ i i :

1. În primul rând, vom observa faptul că sigla „MARIAN, GL." nu se regăseşte în siglarul publicat de micul nostru dicţionar academic în MDA 2001/ LXI–LXII, MDA 2003 III, p. LXII–LXIII, MDA 2003 IV, p. LXII–LXIII.

2. În al doilea (şi ultimul) rând, nu am înţeles de ce la etimologia cuvântului s-a indicat acel „cf. *armig*", când, şi în acest caz, etimologia cuvântului în discuţie este de domeniul evidenţei. După modelul unor substantive ca *porcar*, *văcar*, *căprar* etc., regionalismul **hărmigár** nu este decât un derivat lexical, cu sufixul *-ar*, al substantivului (tot un regionalism) **harmíg**, o variantă lexicală a regionalismului **armíg**, variantă lexicală lucrată ca articol lexicografic de trimitere în DA 1934, p. 367: „**HARMÍG** s.m. v. **armig**" şi care, această variantă lexicală (pentru care, vezi şi DA 1913, p. 262, s.v. **armíg**), lipseşte din MDA 2002.

BDD-A27294 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-10-31 17:00:51 UTC)

5. HĂRMINȚÁŞ

I. A r t i c o l l e x i c o g r a f i c :
În MDA 2002, p. 613, este lucrat următorul articol lexicografic:

„**hărmințaş** *sm* [At: ŞINCAI, HR. II, 123/20 / V. **har~** / Pl: *~i* / E: nct] (Îrg) Funcționar care percepe hărmința”.

II. O b s e r v a ț i i :
1. Să observăm, mai întâi, că în DA 1934, p. 367–368, în cadrul articolului lexicografic **hărmințíe** (care, se spune în secțiunea consacrată etimologiei cuvântului, „stă în legătură cu ung. *harminc* «treizeci»”), sunt lucrate, la p. 368, şi d e r i v a t e l e: **harmințáş**, **hărmințáş**.
2. În al doilea (şi ultimul) rând, cum rezultă c l a r din redactarea în DA 1934, p. 367–368 a articolului **hărminție**, etimologia formelor *hărmințáş*, *harmințáş* nu este n e c u n o s c u t ă, ci, desigur, (iarăşi) de domeniul evidenței: **hărmințáş** (precum şi varianta lexicală **harmințáş**) < **hărminție** + suf. *-aş*.

6. HODĂÉLNIC = ODĂÉLNIC

I. A r t i c o l e l e x i c o g r a f i c e :
1. În DLR 1969, p. 125, este lucrat următorul articol lexicografic:

„**ODĂIÉLNIC** s.m. (Prin OH.) Persoană care umblă din casă în casă; uşarnic, haimana. Cf. MAT. DIALECT. I, 232. – Pl.: *odăielnici*. – Şi: **hodăiélnic** s.m. CHEST. II 8/32. – **Odaie** + suf. *-elnic*”.

2. În MDA 2002, p. 651, este lucrat următorul articol lexicografic:

„**hodă**e**lnic, ~ă** *a* [At: CHEST. II, 8/32 / Pl: *~ici*, *~ice* / E: **hodaie**[2] + *-elnic*] (Reg) **1.** Care nu are casă. **2.** Care locuieşte pe la alții”.

3. În MDA 2003 III, p. 807, este lucrat următorul articol lexicografic:

„**odăie**l**nic** *sm* [At: MAT. DIALECT. I, 232 / V: (reg) **h~** / Pl: *~ici* / E: **odaie** + *-elnic*] (Olt) Persoană care umblă din casă în casă. Şi: *uşarnic*”.

II. O b s e r v a ț i i :
1. Să observăm, mai întâi, că, î n b a z a a c e l e i a ş i i n f o r m a ț i i l e x i c o l o g i c e, în DLR 1969, avem, **corect**, u n s i n g u r a r t i c o l l e x i c o g r a f i c i n d e p e n d e n t: **odăiélnic** = s.m., cu o variantă lexicală: **hodăielnic** = (tot) s.m., pe de o parte, iar, pe de altă parte, că în MDA 2002, avem, **greşit** (vezi *infra*), d o u ă a r t i c o l e l e x i c o g r a f i c e i n d e p e n d e n t e, unul pentru substantivul masculin **odăielnic** şi un al doilea pentru adjectivul masculin şi feminin **hodăelnic, hodăelnică** (sic!, în ceea ce priveşte ortografia formelor).

BDD-A27294 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-10-31 17:00:51 UTC)

2. În al doilea rând, în DA 1934 nu există, o b i e c t i v (vezi *infra*), niciun fel de articol lexicografic (adică, nici i n d e p e n d e n t şi nici d e t r i m i t e r e) consacrat formei lexicale **hodăélnic** (sic!), ceea ce dovedeşte, încă o dată, că MDA, pentru partea redactată şi publicată sub direcția lui Sextil Puşcariu, r e s c r i e (= r e r e d a c t e a z ă) nu DA, ci, cum nu o dată am afirmat, DA ms. Absența din DA 1934 a acestei forme lexicale este, desigur, pe deplin motivată: la data redactării şi publicării volumului cuprinzând şi cuvintele începătoare cu litera **h** materialul lexical existent în răspunsurile la „CHEST. II" nu era încă excerptat şi introdus în fişierul DA. De altfel, trebuie observat şi precizat că bogatul şi valorosul material lexical înregistrat în răspunsurile la cele 8 chestionare ale Muzeului Limbii Române a fost utilizat lexicografic, pentru prima dată, de DA ms, dar, din păcate, cu foarte numeroase greşeli.

3. În al treilea rând, pentru localitatea (nr. 32 =) Argetoaia (Strehaia), la cele trei întrebări de sub poziția nr. 8 din „CHEST. II": „Sânt oameni care n-au casa lor proprie? Cum se numesc ei? Unde locuiesc ei?", s-a dat următorul răspuns: „[Sunt] doi sau trei în toată comuna. Locuiesc pe la rude. N u e x i s t ă u n n u m e a p a r t e p e n t r u e i căci sunt prea puțini. În batjocură li se zice *hodăielnici*" (cu spaț. n. – I. M.).

4. În al patrulea rând, din reproducerea integrală a răspunsului din CHEST. II 8/32, rezultă, c l a r, următoarele:

a. Forma variantei lexicale este **hodăielnic** (cum, corect, este redată ea în DLR 1969, p. 125) şi nu **hodăelnic** (cum, greşit, este redată în MDA 2002, p. 651, dar şi corect în MDA 2003 III, p. 807).

b. Gramatical, **hodăielnic** = substantiv masculin (cum, corect, a interpretat DLR 1969, p. 125) şi nu adjectiv masculin şi feminin (cum, greşit, apare în MDA 2002, p. 651).

c. Semantic (sau, riguros, semasiologic), substantivul în cauză (sau, mai exact, varianta lexicală): **hodăielnic** are, în „CHEST. II 8/32", doar o v a l o a r e s t i l i s t i c ă, în sensul că, doar i r o n i c, celor care nu au case proprii şi locuiesc pe la rude, li se zice *hodăielnici*.

d. Această valoare stilistică pe care o are varianta lexicală atestată în „CHEST. II 8/32" nu este menționată nici în DLR 1969, p. 125.

> *Notă.* Valoare semantică proprie (= nestilistică) – cea de (redată, aici, în redactarea lui L. Sfîrlea pentru lema **odăielnic**): „cel care umblă din odaie în odaie (sau din casă în casă), haimana; c â i n e (d e u ş i m u l t e), puşlă" – are varianta lexicală **hodăielnic** doar în „MAT. DIALECT. I, 232", adică doar în *Glosar de cuvinte regionale din Vâlcea* al lui G. F. Ciauşanu, glosar editat, critic, de Lidia Sfârlea (vezi Ciauşanu–Sfîrlea 1960, p. 232, sursă folosită de DLR 1969, p. 125 doar pentru forma-titlu).

5. În al cincilea rând, vom observa că dacă **hodáie** este o variantă lexicală a lui **odáie**, tot aşa şi derivatul **hodăiélnic** nu este decât o variantă lexicală a deri-

BDD-A27294 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-10-31 17:00:51 UTC)

vatului **odăiélnic**. Este greşit, deci, a elabora pentru **hodăielnic** un articol lexicografic independent, ca pentru un cuvânt aparte.

6. În al şaselea (şi ultimul) rând, vom spune că lexicografii clujeni din cadrul colectivului de lexicografie română al Institutului de Lingvistică şi Istorie Literară „Sextil Puşcariu”, cărora le revine sarcina redactării (şi a) cuvintelor de la litera **h**, vor redacta, în acest caz, doar următorul articol lexicografic de trimitere:
hodăiélnic s.m. vezi **odăielnic**.

7. HORÓG

I. A r t i c o l l e x i c o g r a f i c :

În MDA 2002, p. 660, este lucrat următorul articol lexicografic:

„**horog** *s* [At: ALRM / Pl: ? / E: nct] (Reg) Vătrai”.

II. O b s e r v a ţ i i :

1. Să observăm, mai întâi, că, menționată corect, sursa referitoare la „prima atestare a cuvântului-titlu” este nu ALRM, ci: ALRM II/I, h. 341 (sau, în abrevierea folosită de noi, ALRM II 1940, h. 341).

2. În al doilea rând, în ALRM II 1940, h. 341 sunt publicate, i n t e r p r e t a t i v (f o n e t i c şi impresionist literarizate), cu titlul: VĂTRAI şi traducerea în franceză: «*tisonnier (en fer)*», răspunsurile înregistrate f o n e t i c de Emil Petrovici la întrebarea lexicală onomasiologică pentru poziția [3886] = „vătrai, pl. (v. fig)” din *Chest. ALR II* 1988. În punctul de anchetă 349 = GROŞI (Maramureş; vezi Petrovici 1988, p. 190–194) s-a răspuns cu termenul: **HORÓG**. N e i n t e r p r e t a t i v (= f o n e t i c şi i n t e g r a l), răspunsurile sunt publicate în ALR II 1940, MN, p. 134, întrebarea [3886]. În punctul 349, răspunsul este: *horóg*; *-rǫ́jě*.

3. În al treilea rând, articolul lexicografic reprodus mai sus, sub **I**, nu constituie, cum s-ar putea crede (şi, de fapt, cred toți cei care nu cunosc „bucătăria” micului nostru dicționar academic), o redactare a unei informații lexicologice obținute printr-o actualizare informațională a DA, actualizare înfăptuită c r i t i c de către redacția MDA, ci, în mod evident pentru noi, o r e r e d a c t a r e (= r e s c r i e r e), în tehnica MDA, a articolului din DA ms, articol (pe care, neavându-l, pentru moment, la îndemână, nu l-a putut reproduce sub **I.**) lucrat, din păcate, exclusiv pe baza sursei interpretative din ALR II, aşa cum (iarăşi din păcate) s-a procedat în toate cazurile de actualizarea informațională a DA prin utilizarea şi a materialului publicat de E. Petrovici, n e i n t e r p r e t a t i v, în ALR II 1940 şi, i n t e r p r e t a t i v, în ALRM II 1940.

4. În al patrulea rând, utilizându-se doar ALRM II 1940 şi nu şi (î n p r i m u l r â n d) ALR II 1940, genul şi forma de plural a substantivului **horóg** au

BDD-A27294 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-10-31 17:00:51 UTC)

rămas necunoscute, când, în realitate, ele sunt foarte bine cunoscute (vezi, *supra*, **II.***2.*), adică substantivul în cauză este de genul neutru şi are pluralul: *horoáge*.

5. În al cincilea şi ultimul rând, vom mai observa că etimologia regionalismului **horóg** nu este necunoscută, ci ea este foarte bine cunoscută şi încă din anul 1966: magh. (= mg, în abrevierea utilizată de MDA) **horog** (vezi Tamás 1966, p. 443, lucrare pe care, pentru alte atestări şi alte sensuri, redacţia clujeană a DLR, serie nouă, este necesar s-o consulte şi să o utilizeze critic în redactarea, ca DLR, a cuvântului **horóg**).

ABREVIERI BIBLIOGRAFICE

ALR II 1940 = *Atlasul lingvistic român*. Partea a II-a, sub conducerea lui Sextil Puşcariu, de Emil Petrovici, vol. I, Sibiu–Leipzig, 1940.

ALRM II 1940 = *Micul Atlas lingvistic român*. Partea a II-a, sub conducerea lui Sextil Puşcariu, de Emil Petrovici, vol. I, Sibiu–Leipzig, 1940.

Breban 1987 = V. Breban, *Dicţionar general al limbii române*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1987.

Chest. ALR II 1988 = *Chestionarul Atlasului lingvistic roman II*, elaborat […] de Emil Petrovici şi editat […] de Doina Grecu, I. Mării, Rodica Orza, S. Vlad; coordonator: I. Mării, Cluj-Napoca, Universitatea din Cluj-Napoca, Institutul de Lingvistică şi Istorie Literară, 1988.

Ciauşanu–Sfîrlea 1960 = G. F. Ciauşanu, Lidia Sfîrlea, *Glosar de cuvinte regionale din Vâlcea*, în *Materiale şi cercetări dialectale*, I, [Bucureşti], 1960, p. 219–238.

Coteanu 1966 = I. Coteanu, *Probleme şi soluţii lexicale în* ***Dicţionarul limbii române***, în „Limba Română”, XV, 1966, nr. 5, p. 479–485.

DELR 2011 = *Dicţionarul etimologic al limbii române (DELR)*, volumul I, *A–B*, Bucureşti, Editura Academiei Române, 2011.

DER 1962 = *Dicţionar enciclopedic român*, vol. I: *A–C*, Bucureşti, Editura Politică, 1962.

DEX 1975 = *Dicţionarul explicativ al limbii române*, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1975.

DEX 1996 = *Dicţionarul explicativ al limbii române*, ediţia a II-a, Bucureşti, Editura Univers Enciclopedic, 1996.

DLR 1965–1968, 1969 = *Dicţionarul limbii române* (DLR). Serie nouă. Tomul VI. *Litera M*; Tomul VII. Partea a 2-a. *Litera O*, Bucureşti, Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1965–1968, 1969.

Drimba 1990 = Vladimir Drimba, *Cuvinte româneşti detaşate din sintagme determinative turceşti*, în SCL, XLI, 1990, nr. 4, p. 305–310.

Drimba 2001 = Vladimir Drimba, *Cercetări etimologice*, Bucureşti, Editura „Univers Enciclopedic”, 2001 (colecţia „Etymologica” 8).

Iordan 1962 = Iorgu Iordan, *Lingvistica romanică. Evoluţie, curente, metode*, Bucureşti, Editura Academiei Republicii Populare Române, 1962.

Mării 2004 = I. Mării, *Contribuţii la lingvistica limbii române*, Cluj, Editura „Clusium”, 2004.

Mării 2014 = Ion Mării, *Note lexicologice*, în „Dacoromania”. Serie nouă, XVIII, 2014, nr. 2, p. 119–132.

MDA 2001, 2002, 2003 = *Micul dicţionar academic*, vol. I. *A–C*; vol. II. *D–H*; vol. III. *I–Pr.*; vol. IV. *Pr.–Z*, Bucureşti, Editura Univers Enciclopedic, 2001, 2002, 2003.

MDE 1972 = *Mic dicţionar enciclopedic*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1972.

Petrovici 1988 = Emil Petrovici, *Atlasul lingvistic român II. Introducere*. Volum redactat de Doina Grecu, I. Mării, Rodica Orza. Coordonator I. Mării, Cluj-Napoca, 1988.

BDD-A27294 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-10-31 17:00:51 UTC)

Suciu 1983 = Emil Suciu, *Împrumuturi din turcă prin condensare lexico-semantică*, în „Studii şi Cercetări Lingvistice”, XXXIX, 1983, nr. 4, p. 336–340.
Suciu 1987 = Emil Suciu, *Note etimologice privitoare la unele împrumuturi din limba turcă*, în „Studii şi Cercetări Lingvistice”, XXXVIII, 1987, nr. 2, p. 142–144.
Suciu 1994 = Emil Suciu, *Note lexicale şi etimologice privitoare la unele împrumuturi din limba turcă (VI)*, în „Limba Română”, XLIII, 1994, nr. 1–2, p. 17–28.
Suciu 2006 = Emil Suciu, *Cuvinte româneşti de origine turcă*, Bucureşti, Editura Academiei Române, 2006 (colecția „Etymologica” 21).
Suciu 2010 = Emil Suciu, *Influența turcă asupra limbii române*, II. *Dicționarul cuvintelor româneşti de origine turcă*, Bucureşti, Editura Academiei Române, 2010.
Tamás 1966 = Tamás Lajos, *Etymologisch-historisches Wörterbuch der ungarischen Elemente im Rumänischen (Unter Berücksichtigung der Mundartwörter)*, Budapest, Akadémiai Kiadó, 1966.

LEXICOGRAPHICAL NOTES
(*Abstract*)

The author presents 7 lexicographical notes (**1**) **afuzalí, fuzalíe**; (**2**) **fírtă** = **hírtă**: (**3**) **gordúnă** = **gurdúnă**; (**4**) **hărmigár**; (**5**) **hărmințáș**; (**6**) **hodăiélnic** = **odăiélnic**, (**7**) **horóg**. D i r e c t l y, these notes c r i t i c a l l y (but **not** c r i t i c i s t i c a l l y) refer to the MDA, in the second section dedicated to commentaries; i n d i r e c t l y, they refer, based on the files collected, to the editting of the DRL, the old series (= DA) and also DLR, the new series.

Cuvinte-cheie: *lexicografie*, *lexicologie*, *etimologie*, ***afuzali*** (***fuzalie***), ***firtă*** (***hirtă***), ***gurdună*** (***gordună***), ***hărmigar***, ***hărmințaș***, ***odăielnic*** (***hodăielnic***), ***horog***.
Keywords: lexicography, lexicology, etimology, ***afuzali*** (***fuzalie***), ***firtă*** (***hirtă***), ***gurdună*** (***gordună***), ***hărmigar***, ***hărmințaș***, ***odăielnic*** (***hodăielnic***), ***horog***.

Academia Română
Institutul de Lingvistică şi Istorie Literară
„Sextil Puşcariu”
Cluj-Napoca, str. E. Racoviță, 21
institutul.puscariu@gmail.com

BDD-A27294 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-10-31 17:00:51 UTC)